

Evropo bombardirajo že 24 dni

NA KOPNEM JE TIŠINA PRED VELIKO NEVIHTO

London, Anglia. — Zračna ofenziva nad Hitlerjevo Evropo je v teku že 24 dni. Ni je ure, da bi ne padale težke bombe na nemška in druga osiščna mesta. V nedeljo je bombardiralo zopet nad 2000 bombnikov in letal Berlin in do 2500 ameriških letal pa prestolno mesto Rumunije Bukarešč in druga mesta. Berlin so bombardirali nad eno celo uro. Razdejanja so povsod občutna. Invazija Evrope, prav ves, se je faktično pričela že pred 24 dnevi, ko so začeli zavezniški letalci uro za uro napadati Nemčijo in druge od Nemcev zasedene dežele. Letalstvo dela pot kopnini silam, ki se bodo izkrcali, kakor hitro bodo nemške pozicije dovolj razrahljane.

Iz Neapelja v Italiji poročajo, da so Nemci vprizorili včeraj več hudih napadov na angleške in ameriške pozicije pri Anzio "oporišču". Napadi so bili pa odbiti. Na osrednjem delu italijanske fronte oživljajo boji in zna zadivljati nova ofenzija. (Nadaljevanje na 4. strani)

IRSKE IN ŠVEDSKE FIRME NA ČRNI LISTI ZD. DRŽAV

Washington, D. C. — Državni tajnik Cordell Hull, je vred z trgovinskim in zakladniškim departmetom objavil načrt, po katerem pride 38 irskih industrijskih tvrdk in do 40 švedskih tvrdk na črno listo Združenih držav. Tajnik Hull izvaja posledice, ker Irski je pred nekaj tedni odklonila zahtevo Zd. držav, da pokaže vrata nemškim in japonskim diplomatskim zastopnikom na irskih tleh, kjer imajo svoje urade le zgolj za pretezo, pod katero vodijo razne špionaze proti zavezni-

kom. Preiskava je celo pokazala, da na Irskem lastujejo Nemci več podjetij kot n. pr. Allgemeine Electriche Gesellschaft, ali pa Electric Company, Ltd., katere imajo svoje podružnice v Belgiji, Nizozemski in drugih evropskih deželah. V Svediji pa sloveča SKF Ballbearing Co., ki ima nad 40 podružnic po raznih delih sveta. Švedska vlada je tudi odklonila zahtevo.

STALIN IN RUSI V OČEH
REV. ORLEMANSKIJА

Moskva Rusija. — Znani ameriško-poljski katoliški župnik Rev. Stanislav Orlemanski, ki se je podal, kakor že poročano z profesorjem Langom v Rusijo, je imel dosedaj, kakor sam poroča, dva sestanka z Jožefom Stalinom v Moskvi. Župnik Orlemanski pravi, da se je Stalin vedel napravilju zelo prijazno in da mu je dal glede Poljske izjavo:

"Glede Poljske želimo, da bo močna in trdna. V notranje zadeve Poljske, zlasti ne v verske zadeve poljskega naroda se ne bo nihče utikal. Ne želimo pa pod nobenim pogojem ne, da bi bila bodoča Poljska zopet kak koridor (hodnik ali most), po katerem bi hodili sovražniki Rusije v Rusijo ropat."

Zupnik Orlemanski dalje hvali, da je Stalin gentleman in Rusi želijo le prijateljsko ravnat s Poljsko. Župnik Orle-

NAZIJI GROZIJO, DA BODO RAZDEJALI FRANCOSKA MESTA

New York, N. Y. — Dolgotrajno čakanje na invazijo dela Nemce silno nervozne. Najbolj jih pa jezi to, ker Francoski Nemci dražijo na razne načine, da zavezniški ne bodo udarili takrat, kadar si Nemci želijo in kadar jih slednji pripravljeni čakajo. Napad bo prisel kot veliko iznenadjenje. Sličnih opazov so se Nemci tako naveličali, da je zdaj vsak arietiran, če naredi kako tako opazko, v kakoršnem kolu pogovoru že. Iz Berlina so poslali zadnje dni v Francijo posebno svarilo tiskano na letake, naj francosko ljudstvo nikar ne skuša pomagati zavezniškom. Vsak tak način, kakršen koli bo stroko kaznovan. Isto zabičujejo tudi Belgijcem in Nizozemcem. Za slučaj pa, pravijo letaki, akot se bi Nemci moralki umakniti, bodo porušili vsa mesta in vasi. Ce bomo šli mudi, bo šla z nami dolj tudi vse Evropa, groze Nemci. Barberi pa ne znajo drugega, kakor goroviti le o uničevanju. Kar kak človek v srcu nosi, to tudi svetu oznanja.

AMERIKANI BOMBARDIRUJU RUMUNIJO

London, Anglia. — Zadnja dva dni je bombardiralo rumunska mesta več, kakor 750 ameriških bombnikov vseh vrst. Razbili so več zeleniških križev, prig in drugih postojank, ki služijo Nemcem. Posebno je občutila napad tovarna za letala v Brasovu, 85 milj severno nad Bakreščom. Oljne rafinacije v Ploesti, mesto Craiova, potem Turnu-Severin in mesto Campina.

ITALIJANSKI UJETNIKI LAJKO VSTOPIJO V AMERIŠKO SLUŽBO

Washington, D. C. — Italijanski vojni ujetniki, tu v Ameriki ali pa v tujini se lahko vpišejo v ameriško službo. Poslanji ne bodo v bojne linije, pač pa bodo opravljali dela v ozadju in v taboriščih.

PISMA VOJNIM UJETNIKOM SO POŠTNINE PROSTA

Washington, D. C. — Poštni departmet objavlja, da pisma naslovljena vojnim ujetnikom se sme pošiljati brez znamk, poštne prosto. Darila v paketih se lahko pošljejo ujetnikom v Nemčijo, a paketi morajo biti narejeni natančno po poštnih predpisih.

INDIJA BO POSTALA DOMINJON PO VOJNI

Minneapolis, Minn. — Angleški poslanik Sir Gerald Campbell, je v svojem govoru pred "Six O'Clock Clubom" izjavil, da se bo vprašanje Indije rešilo po vojni tako, da bo slednja postala samostojen dominjon, kakor je n. pr. Kanada ali pa Avstralija.

Jave političnega značaja in se jih lahko sprejme ali pa odkloni.

Radi njegovega obiska Rusije bo gotovo še mnogo besed in prerekjan.

NAVSEZADNJE JE SVET ČISTO MAJHENI

Ta dva mlada moža, ki imata opravili z lučanjem jeklenih krogov, bi se moral pri tem delu čisto domače počutiti, saj prihajata iz dežele, kjer je kraljevje jeklo. Sgt. John E. Christie, na lev, in McKeonspor. Pa. in Sgt. Burton T. Jarrett iz Pittsburgha, sosed v mirnih casih, se pogovarjata na svoji proletariatski rojstni postojanki na obrežju pri mestu Anzio v Italiji.

KRIŽEM SVETA

KATOLIŠKI ŠVICARJI OBHAJAJO VNEBOHOD NA SLIKOVITE NAČINE

Berne, Švica. — Katoliški Švicarji imajo še vedno mnogo lepih starih običajev v navadi. Ena najlepših teh navad je vsako spomlad na praznik Kristusovega vnebovoda. Na ta dan se katoliški Švicarji zberu po svojih župnih. V slikovitih procesijah gredo ven na polja.

Slavnosti trajajo navadno od 6 do 8 ur. Na raznih krajinah na redi evangeljske postaje, ki jih lepo okrasijo. Sodelujejo tudi oblasti. Posebno pestrost pa

nudijo mladinske organizacije.

Jezdec na konji, ki jih okrasijo z venci. Dekleta hodijo v povorkah. Procesije gredo ven na polja, v katerih z molitvijo

in petjem prosijo Boga blagoslov. Duhovniki nosijo razpela

in z njimi blagoslavljajo polja, vasi in mesta. Take slovensnosti se vršijo dopoldne in

pooldne. Imajo pa tudi v dvorahnem temu primerne predstave,

ki upodabljajo in predstavljajo Kristusov vnebohod.

— London, Anglia. — Vla-

da Velike Britanije je dovolila,

da se spusti iz internacije na

prosto indijskega narodnega

voditelja Mohandas Gandhi.

Gandhi je bil v internaciji

od avgusta 1944 v mestu Pooni.

Vzrok, da so ga spustili na

prosto, je njegova bolez.

— London, Anglia. — Jugoslovanska brigada "Črnih prikazni" silovito napada nemške

pozicije v Bosni, Hercegovini in Slavoniji, pravi poročilo.

Mrkonjograd v Bosni imajo popol-

nom obkoljen in večjemu številu

Nemcev grozi popolen pogon.

— London, Anglia. — Več,

kakor 1 milijon mladih fran-

skih mož in deklet ter žena je

podpisalo peticije na vlado, da

naj se poskrbi vladna pomoč v

obliku posojil mladim parom,

ki se poroča. Le na ta način bo

mogoče obnoviti družinsko življenje in obstanek v Franciji.

— London, Anglia. — Por-

čilo iz Jugoslavije omenja, da

je bil v Dobu pri Ljubljani bli-

zu svojega doma umorjen Anton Tepež, podpredsednik med-

narodnega odbora ustanove

"Pax Romana". Umor so izvr-

sili teroristi, pravi poročilo.

— ZAVEZNIKI USTRELILI ŠTI-

RI ITALIJANSKE SPIJONE

Neapelj, Italija. — Zavezni-

ško sodišče je koncem zadnjega

tedna obsodilo zopet štiri

koruznega kruha na dan, ali

zadnje tri meseca ga ni bilo ni-

toliko. V mesecu novembru

se je dobilo mleko samo tri

v tednu, toda samo za otroke.

Mesnice so začele prodajati

kontejnko meso, kmalu pa se ti-

ZNAČILNE DROBNE VESTI IZ JUGOVZHODNE EVROPE

Washington, D. C. — Iz glavnega stana angleških letalcev (RAF) na Srednjem Vzhodu je prišlo naznanilo, da bo zbrana posebna jugoslovanska letalska četa, ki bo delovala skupno z RAF.

Odbor je bo sam maršal Tito. Pridružila se bo prostovoljnimi rezervam angleških letalcev, ostala pri njih do konca vojne in se vežbala po RAF oporiščih na Srednjem Vzhodu. Tozadnje pogodbo, ki sliči na izjavi, da bo angleška vlada nudila vsestransko vojaško podporo jugoslovanskim partizanom, sta podpisala pred kratkim Sir Keith Park in Colonel Pierce, ki je poveljnik letalskega štaba pri maršalu Titu.

Kvizilniško srbsko ministerstvo za delo je pred kratkim objavilo, da je več kot 10,000 srbskih delavcev zdaj zaposlenih v Nemčiji.

Svetiški list Aftonbladet poroča, da je Hitler v pričakovanju preteče druge fronte poslal veliko dodatnega vojaštva v Francijo, ob obrežju v Bretone, na daj razvrstiti slovanske in hrvatske čete.

Isti list poroča, da je veliko mladih in krepkih Čehov, ki so bili zaposleni kot delavci v južni Nemčiji, Avstriji in na Štajerskem, nenadoma izginili, tako da so nekatere tovarne morale delo prekiniti. Sumijo, da je največ teh delavcev uteklo k Titu, nekaj pa v Čehoslovakinjo, oziroma Karpati-Rusijo.

Kvizilniški list "Hrvatski narod" je povzdignil Hitlerja skoraj do nebes za njegov 55. rojstni dan, češ, da je voditelj, ki ima v sebi čutenje in razumevanje umetnika in dalekovidnega.

V Zagrebu so ljude v mestu odnajdujoči planke iz plotov ali pa hodijo nabirati dračje na obrežje Save in v Maksimirjev park. Čevljci so na odmerke, same pa jih po trgovinah sploh ni mogoče dobiti za predpisano ceno, na črnom trgu pa stane par 15,000 do 20,000 kun. Privatni uradniki in delavci prodajajo obleko ali kar že imajo, da dobijo za živež in kurivo.

Medtem, ko je na rednem trgu prav malo živež naprodaj, pa cvete barantanje na "črnom trgu". Kilogram masti stane tu 2,500 do 3,000 kun, eno jajce 70 do 80 kun, kilogram zmesne mokre 200 do 250 kun, govedine 500, svinjine 1,200 kun.

Revni ljude v mestu odnajdujoči planke iz plotov ali pa hodijo nabirati dračje na obrežje Save in v Maksimirjev park. Čevljci so na odmerke, same pa jih po trgovinah sploh ni mogoče dobiti za predpisano ceno, na črnom trgu pa stane par 15,000 do 20,000 kun. Privatni uradniki in delavci prodajajo obleko ali kar že imajo, da dobijo za živež in kurivo.

V industriji ni ne kuriva ne sirovin. Veliko podjetij obražuje samo po tri dni na teden. Partizani so napravili tako trdnobloko okrog Zagreba, da samo kmetje iz najbližjih vasi konjko meso, kmalu pa se ti-

(Nadaljevanje na 4. str.)

AMERIKANSKI SLOVENEC

Prvi in najstarejši slovenski list v Ameriki.
Ustanovljen leta 1891
Izhaja vsak torek in petek
Izda in tiska:
EDINOST PUBLISHING CO.
Naslov uredništva in uprave:
1849 W. Cermak Rd., Chicago
Telefon: CANAL 5544

The first and the Oldest Slovene
Newspaper in America.
Established 1891
Issued every Tuesday and Friday
Published by
EDINOST PUBLISHING CO.
Address of publication office:
1849 W. Cermak Rd., Chicago
Phone: CANAL 5544

Naročnina:	Subscription:
Za celo leto	\$4.00
Za pol leta	2.00
Za četr leta	1.25
Za Chicago, Kanado in Evropo:	Chicago, Canada and Europe:
Za celo leto	\$4.50
Za pol leta	2.25
Za četr leta	1.50
For one year	\$4.00
For half a year	2.00
For three months	1.25
For one year	\$4.50
For half a year	2.25
For three months	1.50

Dopisniki so prošenji, da dopise pošljajo vedno malo prej, kar zadnje ure predno je list zaključen. Za torkovo četvrtkov morajo biti dopisi v uredništvo najkasneje do petka sjetnih prejšnjih teden. Za petkovo četvrtkov pa najkasneje do srede juha. — Na dopise brez podpisa se ne osira. — Rokopis uredništvo ne vraca.

POZOR! Stevilke poleg vsega imena na naslovni strani kažejo, da kedaj je plačana vaša naročnina. Prva pomeni mesec, druga dan, tretja leto. Obnavljajte naročnino točno.

Entered as second class matter, June 10, 1943, at the post office at Chicago, Illinois, under the Act of March 3, 1879.

NEPRIJETEN SLUČAJ

Dogodil se je v Chicagi pred nekaj dnevi. Pravda med zastopniki delavcev in vodstvom veleprodajstva Montgomery Ward & Co., je tekla več mesecev. Šlo je za to, da bi podjetje postal "zaprt podjetje" in da naj bi se le unijski delavci zaposlevali, ali oni, ki bi jih zastopstvo unije odobrili. Še za druge vmesne slučaje je šlo. Vojni odbor, ki je preiskal sporna vprašanja, je odločil in ukazal, naj podjetje pogoje sprejme in odobri in se po njih ravna. Vodstvo podjetja je to odločno odklanjalo. Pravda je tekla naprej, delavci so začeli odhajati na stavko, zmešnjava se je večala. Vojni delavski odbor, ki ni mogel nikamor naprej, je zadevo lepo postavljal pred predsednika, da o njej odloči. Ta je odločil, da se mora razsodba vojnega delavskega odbora priznati in da jo mora podjetje sprejeti. Podjetje je zopet odklonilo. Predsednik pa je takoj ukazal zaseči obrat podjetja, kar se je izvršilo, kakor že znano. Prišli so vladni zastopniki, da prevzamejo podjetje. Predsednik podjetja Sewell Avery je sedel v svoji pisarni, vstrajajoč, da on je še vedno vodja podjetja in njegov gospodar. Izročiti ni hotel ničesar. Vladno zastopstvo je končno pozvalo vojake, ki so ga dvignili iz sedeža in zanesli ven na ulico. Dogodek je bil slikan in objavljen širokem dežele, kjer se je videlo, kako sta dva vojaka nesla predsednika Averyja iz urada.

Če bi bil to navaden slučaj, kakoršnih je mnogo vsak dan, bi se zanj nihče ne zmenil. Ampak to ni navaden slučaj. Predsednik podjetja Avery je iz njega skoval svoj kapital. Koliko mu bo ta političen kapital koristil, se za enkrat še ne da ugotovljati v naprej. Resnično pa bo, da Avery je slučaj izrabil in se je tako nekako v imenu vseh industrijalcev izzivalno pomeril s predsednikom in njegovo vlado, češ, bomo vsaj videli, če imamo kapitalisti še kaj moči in pa veljave in zaslombe v okviru naše ustave.

Slučaj je zdaj že pred sodiščem. Sodniki se bavijo z njim in proučujejo prejšnje in sedanje zakone in kaj je v tem slučaju prav in kaj ni prav. Proučujejo tudi ustavo, kaj ta ščiti in kaj ne ščiti in kaj take izredne vojne izjeme dovoljujejo in kaj ne dovoljejo. Na podlagi temeljite proučitve bodo izrekli svojo razsodbo, katero vsa ameriška javnost nestrpno pričakuje.

Avery je s svojim ravnjanjem in s posledicami, ki so se mu dogodile, hotel prikazati vladu in predsednika Roosevelta kot diktatorja, kot radikalca, ki samopočasno sega po privatni lastnini in ji samopačno diktira. Prikazati hoče, češ, glejte, saj ni nobene razlike med našo vladu, Hitlerjevo ali pa Stalinovo vladu. Diktatorstvo tu, diktatorstvo tam. Ni dvoma, da bodo zlasti republikanci ta slučaj močno izrabljali v kampanji proti vladu in predsedniku. To je glavni trik — političen trik.

Slučaj sam na sebi je res zelo neprijeten. Prišlo je do njega le radi nepopustljivosti in velike trme, da se odprto izrazimo. Avery je trmast individualist, kakor starec na smrtni postelji, ki ne spusti ključa, dokler ne jenja dihati. Vlada na drugi strani pa mora imeti v tem izrednem vojnem času zopet nek red in ta red mora biti uveljavljen, če naj vlada svoj vojni program nemoteno in uspešno vodi naprej. Ni dvoma, da bodo sodniki kolikor mogoče pravilno razsodili v tem slučaju. Pa to ni glavno. Glavno je, kak utis je naredil ta slučaj na vso javnost. Mi v Ameriki se ponosamo z našo demokracijo, svobodo, dnevno razpravljanjo, kako se godi narodom pod Hitlerjem in po drugih državah. Pa se nam dogodi tak dogodek v naši sredini, v katerem se mora oblast poslužiti najzadnjih sredstev, da uveljavi red v svoji industriji in trgovini radi svojeglavnosti raznih posameznikov.

Meščanski listi, ki so poznani kot nasprotniki predsednika Roosevelta in njegove administracije, izrabljajo ta dogodek kot poseben političen kapital. Veselo si manjajo roke, češ, zdaj imamo dokaze, da je "new deal" bratec komunizma, in druga taka namigavanja širijo. To, ali je bila vrlada primorana v ta korak ali ne, se nihče stvarno ne vprašuje. Dovolj jim je, da je slučaj tukaj in se da prikazati pobaran kot otrok "radikalnega new deala", ki bo še "strašnejše" nastopal, če se ga pusti še nadalje v sedlu. Na

mnoge ta propaganda ne bo vplivala. Toda mojstri zavijajojo bodo tako prikrojili, da bo vplivala, zlasti na one, ki imajo kaj lastnine. Ti bodo začeli misliti in neke bojazni se ne bodo mogli otresti, češ, saj nam bodo res vse pobrali, kar imamo. Davki so visoki, kakor še nikoli, če se kaj reče, pa posežejo, kakor so proti Montgomery Ward podjetju. Mnogi se takih misli ne bodo mogli ubraniti, ko jih bo spretno usiljevala propaganda. Seveda, kdor bo stvar sam dobro proučil, jo bo našel čisto drugačno, kakor pa nam jo bodo slikali razni politični propagandisti.

NEKOLIKO ZGODOVINE

P. Bernard Ambrožič

I.

Ko so se vrstile priprave za Slovenski Kongres v Clevelandu v oktobru in novembra 1942, sem bil jaz z veliko večino ostalih duhovnikov vred za to, da se kongresa udeleže katoličani polnočetvilo. Vse, kar se je pisalo tiste dni in drugači slišalo o pripravah, je kazalo na to, da bo vse v redu. Tudi sam Etbin Kristan je pisal kar edino in je bilo videti, da ima mož resne namene. Torej nismo imeli vidnega vzroka, da bi bili zoper Kongres.

Nekaj dni pred Kongresom so pa listi prinesli neki dopis, ce se ne motim, je bil izpod Adamčevega peresa, ki je vsaj meni vzbudil resne dvome. Dotičnega dopisa si nisem spravil in ne morem navajati iz njega spornih besed. Spominjam se pa, da je bilo nekaj o tem, da se da priznanje partizanom. Inše kaj takega. Zvezdel sem pa istočasno, da so nekaj takega govorili in zahtevali Adamič, Kristan in Rogelj tudi na pripravljalni seji za Kongres, ki se je bila malo dni prej vrnila v Chicagi.

Ceravno sem bil do tistega časa za to, da se katoličani udeleže kongresa, vendar sem bil sam zase odločen, da ne pojdem na Kongres. To pa radi tega, ker je JPOSS na seji dne 8. avgusta 1942 na predlog Janka Roglija izdal v uradnem zapisniku proti meni izjavo, če, da sem škodljivev Slovencev, ker sem kolektal za pomožno akcijo Slovenskih Zupnij. Ta izjava je prišla v zapisnik, ne da bi eden odbornik kaj ugovarjal. Ponastili so zapisnik z izjavo vred vsi slovenski listi. Zato sem si mislim: če sem tak škodljivev slovenski stvari, bodo govorili vsi zadovoljni, ako se ne podpirajo, sem bil vsak hip pripravljen iti v Narodni Dom in pred vsemi dati svojo izjavo. Na tisto bi Zveza Slovenskih Zupnij, ki je bila o mojih namanen obveščena, podala poziv na katoličane, naj Kongres zapusti, če bi drugače ne šlo.

Toda res je bil Kongres tak kot ga je bil napovedoval Tone Krapenc. Zato sem z drugimi vred tudi jaz TAKRAT verjel, da bo vse dobro in prav. Resolucije so bile dobre in sprejemljive za vse. Enako volitve. Ni pa tako tudi ostalo. Zato naj se nihče ne čudi, če sem pozneje ravno jaz tako ostrosti napostil zoper kršenje resolucij Kongresa. Najbolj čudno je, da je pozneje med drugimi ravno Tone Krapenc potegnil s partizani in še danes vleče voziček za njimi. Nedavno tega se je v nekem svojem dopisu silno potegnil za partizane, za SANS, kakoršen je danes, za Združeni odbor, za Tita in Adamiča. Svoje nekdanje mnenje je torej temeljito spremenil.

več mogel informirati javnosti. V Chicagi bom poizvedel, če res misijo na Kongresu predlagati priznanje partizanom etc.

Prišedši v Chicago sem se najprej oglasil v uredništvu "Am. Slovenca". Mr. Jerich ni ničesar vedel o tem. Misil sem na Mr. Jurjevcia, pa se ne spominjam več, zakaj njega nisem dobil. Namenil sem se k Mr. Vincentu Cajnkarju. Toda prej sem zvedel, da je bil na oni pripravljalni seji tudi Mr. Anton Krapenc, moj dober znamec, saj je bil neko moj faran pri sv. Štefanu. Stopim torej k njemu in mu povem, kaj mi je na scu.

Tone Krapenc me je zagotovil, da ni bilo na pripravljalni seji nobene besede o partizanah, vsaj ne tako, da bi bil on to sišel. Iz svoje misli je pa dolal, da prav gotovo nihče nima namena, da bi s tem prisel na dan, in bi se tudi ne obneslo, zakaj velika večina bi bila prav gotovo proti temu, ker to bi posmnilo očitno strankarstvo.

Vsakdo pa ve, da Kongres more imeti uspeh samo, če se ogiblje vsakega strankarstva. Tudi on bi odločno zoper to, da se da partizanom kako priznanje pred drugimi ljudmi in Sloveniji in sploh v Jugoslaviji. Najprej sem mislil, da me je

MALO TEGA IN ONEGA

Johnstown, Pa.

Pomladni dan, kak si krasan! Tako bi vzdihnil s pesnikom, posebno letos, ko smo v marcu in aprilu imeli le sneg in dež, da niti za vsak teden ne moremo beležiti po enega solnčnega dneva. Zadnja dva dni aprila pa je solnce na nebu dobito prost dohod na naš planet. Dasiravno so noči hladne, vendar narava hiti v zeleno odelo, drevje odpira popre cvetja, da pozdravi mesec mladosti in veselega pričakovanja, mesec majnik.

Tudi človek se počuti nekako pomljenega v pomladnem jutru, kjer narava kaže moč Stvarnika s cvetjem in zelenjem. Da bi le tudi človeštvo zasijalo solnce svobode in miru, pomlad medsebojne kriščanske ljubezni! Kedaj bo konec moreče skribi med narod? Kedaj bo posijalo brezskrbno pomladno sonce našim ženam in materam, katerih možje in sinovi so v boju po vseh delih sveta? Vojna zatevava vedno več žrtev in povzročuje vedno več ranjenih src med starši in družinami.

Žrtev nesreče na vojaških manevrih v državi Texas je postal saržent Louis Omar (Omerza), katerega starši prebivajo na 665 Russel Ave. Njegovo truplo je bilo pripeljano na dom 28. aprila, v soboto 29. aprila pa se je vršl pogreb ob veliki udeležbi občinstva. Tega pogreba so se udeležili tudi vojni veterani, krsto pa so nosili vojaki. Družini naša so žalje, pokojnemu pa večni mir!

V bolnišnicah so morali iti na operacije Mrs. Berta Pejjak, Louise Novshak in Peter Bukovec. Vsem želim, da bi se čimprej spet okreplili in se lahko povrnili na svoje domove. Našo naselbino je doletela še ena izguba, ki je vredna, da javnost zanje izve. G. Andrej Tomec, znan po svojih dopisih in člankih, se je presebil v lepo državo Ohio. Pred dobrim tednom sem ga že lezel obiskati in sem potkal na njegova vrata. Odprla mi jih je neznana žena, kar me je presenetilo. Najprej sem mislil, da me je zapustil spomin in da razbijam na neprava vrata, ker ni bil prijaznega pozdrava gospice Balbine. Vprašam, ali ne stanuje tukaj g. Tomec. "No, he has moved to Ohio," dobim za odgovor. Želim njemu in celo družini sreči in zdravja v sosednji državi!

M. K.

DIREKTORIJ S. N. DOMA IN NAŠE OBLETNICE

Cleveland, O.

Po bolezni, ki me je za dobo nad štiri mesece priklenila na postelj, v bolnišnici in domu, sem se končno zopet toliko pozdravil, da delam v tovarni in ob večerih po možnosti vršim posle tajništva Prosvetnega klubu SND, S. N. Muzeja in Slovenske šole.

Vsem dobrim prijateljem, ki ste me obiskovali za časa moje bolezni in me bodrili, izrekam najprisršnježo zahvalo za Vaše dobro delo, ki ste mi ga izkazovali, kot tudi za etvete in druga.

Prva moja naloga je, da spočim javnosti, kdo so letošnji direktorji S. N. Doma na St. Clair Ave. in v katerem odsekju je kdo. Imamo namreč 21 direktorjev, ki so razdeljeni v štiri odseki: upravni (4), nadzorni in pritožbeni (5), gospodarski in gradbeni (5) ter prosvetni (7).

V upravnem odseku so slednici: Janko N. Rogelj, predsednik; John Centa, podpredsednik; John Tavčar, tajnik, in Leopold Kushlan, blagajnik.

Nadzorni in pritožbeni odsek: Frank Turek, predsednik; Anton Zupan, Chas. Koman, John Pollock in Louis Zorko. Gospodarski in gradbeni odsek: Frank Česnik, predsednik; Andrej Tekavec, Chas. Vrtočnik, Vinko Klemenčič in Frank Virant.

Prosvetni odsek: Joseph Skuk, predsednik, Mrs. Josephine Zakrajšek, podpredsednica; Erazem Gorske, tajnik; Vatro J. Grill, Anthony Tomše, Frank Oglar in Anthony Zakrajšek.

Seje direktorija se vršijo vsak drugi torek v mesecu ob 8. uri zvečer v direktorski sobi, staro poslopje S. N. Doma, 6409 St. Clair Ave.

Prve dni v marcu letos je poteklo 20 let, odkar je bil S. N. Dom slovensko odprt za promet. Kdo se ne spominja velikega navdušenja, ki je kipelo v srcih ponosnih rojakov in rojakin ob tistem času. Saj se je z velikim trudem v požrtvovljenočnostjo mnogoterih delavcev dogradila in odprla načrtev slovenske narodne stavbe v Združenih državah, ki je bila posvečena izobraževanju in napredku naroda. Da se pomembni dogodek proravli, kot se spodobi, bo priredil direktorij S. N. Doma v septembru letos slavnostno obletico s programom in banketom.

Ob istem času se bo tudi proslavila 30-letnica obstanka družbe S. N. Doma.

Te dni letos poteče tudi 20 let, odkar se je organizirala in postala saržent Louis Omar (Omerza), katerega starši prebivajo na 665 Russel Ave. Njegovo truplo je bilo pripeljano na dom 28. aprila, v soboto 29. aprila pa se je vršl pogreb ob veliki udeležbi občinstva. Tega pogreba so se udeležili tudi vojni veterani, krsto pa so nosili vojaki. Družini naša so žalje, pokojnemu pa večni mir!

Ob prihodu v Cleveland Madme Avguste Danilove, kot režiserke dramskega dramskega društva Ivan Cankar, je ona nadaljevala s poukom slovenščine za isto skupino mladih, ki so nastopili ob otvoritvi na odru, in še veliko novih se je vpisalo v šolo, katero je pričelo v vodilno društvo Ivan Cankar. Gospa Avgusta Danilova je postavila na oder prve slovenske mladinske igre večjega ob

Zapadna Slovanska Zveza

DENVER, COLORADO

Naslov in imenik glavnih uradnikov

UPRAVNI ODBOR:

Predsednik: Leo Jurjovec, 1840 W. 22nd Place, Chicago, Ill.
Podpredsednik in mlinarski nadzornik: Geo. J. Miroslavich, 3360 Vine Street, Denver, (16) Colo.

2. podpredsednik: Frank J. Bradach, 2309 Nicholson St., Lockport, Ill.
Tajnik: Anthony Jeršin, 4676 Washington St., Denver, (16) Colo.
Blagajnik: Michael P. Horvat, 4417 Penn. St., Denver, (16) Colo.

Vrhovni zdravnik: Dr. J. F. Snedec, Thatcher Bldg., Pueblo, Colo.

NADZORNI ODBOR:

Predsednik: Thomas J. Morrissey, 1834 Forest St., Denver, (16) Colo.
2. nadzornik: Mike Popovich, 1849 Grove St., Denver, (16) Colo.
3. nadzornik: Anton Rupar, 408 E. Mesa Ave., Pueblo, Colo.

POROTNI ODBOR:

Predsednik: Joe Blatnik, 2609 E. Evans, Pueblo, Colo.
2. porotnik: Johanna V. Mervar, 7801 Wade Park Ave., Cleveland, O.
3. porotnik: Vincent Novak, Box 492, Ely, Minn.

4. porotnik: Joseph Godec, 10215 Huntmore Ave., Cleveland, Ohio.

5. porotnik: Candid Grmek, 9537 Ave. M, So. Chicago, Ill.

UDADNO GLASIL:

"Amerikanski Slovenec", 1849 W. Cermak Rd., Chicago, Ill.

Vse de narne nakaznice in vse uradne roči naj se pošiljajo na glavno tajnik, vse pritožbe pa na predsednika porotnega odbora. Prošnje za spremembo v odredek, spremembo zavarovalnice, kakor tudi bolniške nakaznice, naj se pošiljajo na vrhovnega zdravnika.

Z. S. Z. se priporoča vsem Jugoslovancem, kakor tudi članom drugih narodnosti, ki so zmožni angleškega jezika, da se ji pridobjijo. Kdov želi postati član Zveze, naj se oglaši pri tajniku najblžnjega društva Z. S. Z. Za ustanovitev novih društev zadostuje osem oseb. Glede ustanovitev novih društev pošlje glavni tajnik na zahtevo vsa pojasnila in potrebne liste.

SLOVENCI, PRISTOPAJTE V ZAPAD. SLOVANSKO ZVEZO!

IZ URADA GL. PREDSEDNIKA ZSZ

Celokupnemu članstvu Zapadne Slovanske Zveze se tem potom uradno naznana, da hočemo prihodnja dva meseca naše izredne kampanje, to je mesec maj in junij, posvetiti v počast našemu spoštovanemu in agilnemu sobratu gl. tajniku Anthony Jeršinu.

Danes smo pač lahko ponosni, da smo člani in članice ene najbolj solventnih bratskih podpornih organizacij. Zasluga za to izredno visoko solventnost naše dobre matere Zapadne Slovanske Zveze gre v prvi vrsti našemu agilnemu sobratu gl. tajniku. Da smo tako visoko solventnost dosegli, je samo ob sebi umevno zahtevalo dosti dela in požrtvovanja od strani sobrata Anthony Jeršina. Jaz sem bil še vedno prepričan in takem sem tudi danes, da je tajnik glava in srce pa najsbodi tega ali onega društva ali pa organizacije. Ako imamo dobrega zmožnega tajnika, bo društvo napredovalo, in isto velja tudi za gl. tajnika, samo v večji meri.

Koliko dobrega je sobrat Anthony Jeršin storil za našo spoštovanju bratsko organizacijo v teku dolgih let svojega neutrudljivega delovanja, tega ne bom opisoval. Rezultati njegovega delovanja zadosti jasno govore.

Radi tega čutim in si smatram za dolžnost, da razpišem posebno kampanjo za mesec maj in junij, kot dokaz naše hvaležnosti napram našemu gl. tajniku sobratu Anthony Jeršinu. Počakamo prihodnja dva meseca, da visoko cenimo bratsko delo našega požrtvovalnega gl. tajnika s tem, da mu bomo poklonili kolikor mogoče najlepše število novega članstva kot poklon in darilo celokupnega članstva ZSZ. Posebne kvote za ta dva meseca se bom razpisal, vsekakor pa pričakujem, da bo vsako posamezno društvo pridobilo v mesecu maju in juniju najmanj po 15 članov. Bratje in sestre, pokažimo našemu agilnemu gl. tajniku sobratu Anthony Jeršinu, da se v resnicu zavedamo njegovih zaslug, katere si je pridobil v teku dolgih let poslovanja za dobrobit naše nad solventne organizacije Zapadne Slovanske Zveze.

V nadi, da bo celokupno članstvo v polni meri sodelovalo z menoj in da bomo v resnicu poklonili našemu agilnemu gl. tajniku najlepši šopek cvetlic v podobi novega članstva v mesecu maj in junij, ostajam Vam udani.

LEO JURJOVEC, gl. predsednik.

FRATERNAL WEEK - MAY 8-13, 1944

You are reading this during the Fraternal Week being observed throughout the Nation and sponsored by The National Fraternal Congress of America.

Fraternalism is the Bulwark of America. Every lodge and every member therein is expected this week to convey to his fellowman the value of fraternalism to him and his family and invite him and his dear ones to join his respective fraternal organization. We call on all WSA members to make a special effort this week to call on as many homes as possible to enroll men, women and children. You no doubt intend to work in the special 36th Anniversary drive now in progress for May and June as a part of our "Insure the Family Campaign". This week is an appropriate time to start.

Any member obtaining at least 10 new adults or juveniles, or both, during May or June will be entitled to receive an increase of 50¢ cash commission as set for the campaign for adults admitted, or for juveniles in the 20-payment and endowment classes. An increase of 25¢ is offered for juveniles admitted in the class paying 15¢ per month premiums. Any lodge enrolling 36 new members within this period will receive \$10.00 in War Stamps. All such members taken in will be counted in the totals for the grand prizes of the year and for juvenile delegate credits. (For more complete details see last issue of Fraternal Voice.) (Note special offer to entire families enrolled.)

A special playlet for Fraternal Week has been written, radio programs are being conducted, various programs are being held for the public and many splendid addresses have been prepared. We have selected one of these fine address for publication in this issue, which follows.

FRATERNALISM — Bulwark of America

By HAROLD ALLEN

Chairman, Fraternal Week Committee,
National Fraternal Congress of America.

AMERICA has been termed the melting pot of the world. How true! That soldier boy in America's front line may have a Polish accent. He may be of Greek ancestry, but to us he is an American! Probably the life-blood of more nationalities has flowed for the preservation of our country than for any other.

But somehow, somewhere, these boys, worlds apart, must have been imbued with a feeling of kinship, of sharing, of realizing that though their traditions may be widely different, their ideals, their hopes, are strangely alike. They have not been asked, for instance, to forget their ancestry, to completely close off old customs; but rather they have been encouraged to retain all of these, to cull the best of them and to merge these "bests" into one "great."

Fraternalism may well be called the melting pot of America. Among the fraternal benefit societies of America, there are 26 different national-

ties. Each society is a distinct group managed by its members. Some are non-sectarian. Others are confined to a certain religion, nationality or occupation, but all work together shoulder to shoulder in perfect harmony.

Those who feel the warmth and friendliness of fraternalism like to picture it as a heart about which many men and women of twenty-six different nationalities gather. A few are leaders, others followers, but all have one common ideal—the democratic way of life. The warmth of these hearth fires has melted away any strained or ill feeling and given all who stopped, a new conviction in their belief that all men are created equal.

That fraternalists have been men and women of unusual fortitude can be learned by studying the early history of fraternalism. This history has been one of romance and courage. The fraternal system is not merely a plan of life insurance. It has always meant more than that. It is an ideal which was nurtured through hundreds of years. It has been the primitive instinct of man to band together against a common foe. This trend toward unity might well have been the early signs of modern labor unions. In the 18th and 19th centuries, it was common to have fraternal societies made up of persons of one occupation. In addition to caring for the bereaved upon the death of a member, these groups cared for families during the illness of the members and through social means attempted to better the lives of each individual affiliated with their groups.

Fraternalism did not originate in America. It dates back to ancient times in Europe, flourished in the great Friendly Societies of England, but was destined to reach its greatest heights here. This idea springing to life on the American continent three-fourths of a century ago was eventually to become the original "Social Security" of millions.

Back in its formative years, our country was settled by groups from various European nations. During the first two or three hundred years following its discovery, news of the New World spread throughout the continent of Europe. It was as a fresh sea breeze to those in whose nostrils there still lingered the stench of despotism and anarchy. It was as a cool, inviting drink to a people long thirsty for freedom. It called like a wild clarion to the adventurous. In encouraged the timid. But once the migrants arrived here, the situation took on a different aspect. Friends were difficult to find. Everything moved at a different tempo. When the provider died, the family was almost destitute. Life insurance was not available to millions, because of occupation and other reasons. So the Fraternal System came into being.

The first society was founded in 1868 by John Upchurch, it is generally accepted, although several societies have good claims to have antedated even Upchurch's organization. He believed that life insurance was a necessity for the men and women of limited means. He also noted the lack of entertainment facilities and cultural advantages. "Father John" not only had the vision of a new social era for these "Little Men" but he had the courage to see it through. Through simplified plans and greatly reduced premiums, life insurance was made available and with it lectures, libraries and a new social life. The plan was eagerly accepted and rapidly spread through the New World. Societies of a similar nature were formed. People used it as a means to learn more about their adopted country. Illiteracy became less evident. Mingling with persons of other backgrounds, other customs, yet with one common interest did much to eliminate uncertainty in the hearts and minds of these folk. They became conscious of the fact that they were AMERICANS, a new people with new ideas and equal voice in a democratic government.

This solidification of the "Little Man," who is, as we all know, the important cog in the wheel of American industry, the man who controls the ballot box, and who is in the majority in the front line defense of his country today, was perhaps one of the most important forward steps in American history. Acting through thousands of local units, his influence on the social, economic and spiritual welfare of the Nation has been beyond measure.

This move led also to another larger union. What was more natural for these many societies who had so much in common than to unite into one large body? By uniting they could become thoroughly solvent, and could become a great unit in maintaining and encouraging true American ideals.

That they had progressed a long way in the "melting" process was evident when the leaders of the many Societies first met together. They reached an early agreement and soon the formation (1886) of the National Fraternal Congress was under way. Today it has a membership of 102 Societies representing over 6,000,000 people. There are 100,000 lodges, units or branches on Fraternal Societies scattered throughout the United States and Canada.

Fraternal Societies consistently engage in social welfare work on a vast scale. Fraternalists have cared for their aged and orphans, have hospitalized their sick, have voluntarily joined every worthwhile charitable enterprise. Pick up any newspaper today and you will find the invaluable services they are performing on the Home Front, not the least of which is the regular purchase of War Bonds in tremendous sums. The Red Cross in many towns has found their assistance invaluable. They boast community leaders in their midst. Their Juvenile Divisions have scrap drives, do Junior Red Cross work, sell and buy War Bonds.

Yes—not many generations ago, and possibly one only, these families were English, Scotch, Germans, Greeks, Italians. Today they are AMERICANS!

Their sons—daughters—fathers—husbands—sweethearts are in the front line on foreign battlefields. They're, themselves, working in War Plants, buying War Bonds and helping in Civilian Defense.

26 different nationalities with one common bond—they are Americans!

The National Fraternal Congress is sponsoring the celebration of Fraternal Week, May 8 to 13, 1944, in the United States and Canada. The watchword of the fraternal benefit system for the week is appropriately enough, "Working for Victory; Building for Peace."

with committees from St. Martins and Queen of Holy Rosary lodges for a picnic to be held on a date to be announced later. Watch for details.

The next meeting will be held on the fourth Thursday, May 25th. How many juvenile delegates will we send to the convention? Help your favorite juvenile earn this honor.

ZSZ ENGLISH SECTION

TRAIL BLAZERS LODGE NO. 41

Denver, Colorado.

Our meeting on April 27 was a pleasant session although the small group present would have been happier if more of the membership had showed up. Much constructive business was taken care of and plans for future progress were made. Refreshments concluded a nice evening.

We regretted to lose the services of our capable secretary, Edward Krasovich, who was forced to resign due to his induction into the Navy scheduled for May 16. The writer is certain the entire membership and the members of the Association wish Eddie the best of luck, success in his every step and speedy return to his family and friends. We acknowledge with grateful thanks the splendid work and service of brother Krasovich to our lodge.

The secretoryship for the remainder of the year was passed into the hands of Rose Plut, and her place as Treasurer was filled by Jennie Marr. Members will please remember to in the future pay all premiums and conduct all lodges business with Rose Plut at the Supreme Offices, 4676 Washington, Ke. 0923. Mr. Jersey will also be on hand to take care of all your lodge needs.

The beautiful Kochevar Trophy won by us for last year's campaign is now on display at the Slovenian Gardens, 4464 Wash., and will remain there during the 36th Anniversary drive of May and June. It is predicted, and hoped, we will retain possession of this trophy for this year. Our aim is to win \$100.00 in War Stamps in the next two months and finish the year with the \$50.00 1st prize in addition to the \$250.00 for enrolling 200 new members.

Fraternality may well be called the melting pot of America. Among the fraternal benefit societies of America, there are 26 different national-

ties. Each society is a distinct group managed by its members. Some are non-sectarian. Others are confined to a certain religion, nationality or occupation, but all work together shoulder to shoulder in perfect harmony.

Those who feel the warmth and friendliness of fraternalism like to picture it as a heart about which many men and women of twenty-six different nationalities gather. A few are leaders, others followers, but all have one common ideal—the democratic way of life. The warmth of these hearth fires has melted away any strained or ill feeling and given all who stopped, a new conviction in their belief that all men are created equal.

That fraternalists have been men and women of unusual fortitude can be learned by studying the early history of fraternalism.

This history has been one of romance and courage. The fraternal system is not merely a plan of life insurance.

It has always meant more than that.

It is an ideal which was nurtured through hundreds of years.

It has been the primitive instinct of man to band together against a common foe.

This trend toward unity might well have been the early signs of modern labor unions.

In the 18th and 19th centuries, it was common to have fraternal societies made up of persons of one occupation.

In addition to caring for the bereaved upon the death of a member,

these groups cared for families during the illness of the members and through social means attempted to better the lives of each individual affiliated with their groups.

Fraternalism did not originate in America.

It dates back to ancient times in Europe,

flourished in the great Friendly Societies of England,

but was destined to reach its greatest heights here.

This idea springing to life on the American continent three-fourths of a century ago was eventually to become the original "Social Security" of millions.

Back in its formative years, our country was settled by groups from various European nations.

During the first two or three hundred years following its discovery,

news of the New World spread throughout the continent of Europe.

It was as a fresh sea breeze to those in whose nostrils

there still lingered the stench of despotism and anarchy.

It was as a cool, inviting drink to a people long thirsty for freedom.

It called like a wild clarion to the adventurous.

In encouraged the timid.

But once the migrants arrived here, the situation took on a different aspect.

Friends were difficult to find.

Everything moved at a different tempo.

When the provider died,

the family was almost destitute.

Life insurance was not available to millions,

because of occupation and other reasons.

So the Fraternal System came into being.

The first society was founded in 1868 by John Upchurch,

it is generally accepted,

although several societies have good claims to have antedated even Upchurch's organization.

Preizkušena ljubezen

Roman. — Iz francoščine prevedla K. N.

"Da! Da! Moreno! Poročni poljub!" je kričala razigrana množica, hoteč se zahavati na rovš mladega para.

"Poljub! Poljub!" Tudi Vincent in Frasquito sta se pridružila tej zahtevi.

"Dobro!" je veselo zaklical Moreno, "rad se pokoravam takšni zahtevi!"

Hkrati je hotel objeti svojo ženo, toda Orana se je kakor v zadregi za spoznanje odmknila od njega.

Okrog stojecih so se zasmajali. Zdelo se je, kakor da bi njih smeh še podžgal samoljubje mladega moža. Veselo je zaklical:

"Ljubica moja, ali me nočeš prvič poljubiti kot žena, tukaj, pred vsemi?"

Upognil je drobno Oranino glavo, da je bolj mrtva kakor živa omahnila nazaj, in jo krepko in strastno poljubil na ustnice.

Vsa Oranina ženska sramežljivost se je upravila temu ljubkovjanju, ki ni moglo zbuditi odmeva ne v njenem bitju in ne v njem srcu. Njene drobne roke so se zamašale upreti želesnemu objemu mladega moža.

Toda letačeve oči so se potopile globočko v prestrašene zenice mlade žene in ji zapovedale, naj molči. Čuteč, da bi se rada uprla, osvobodila njegovega objema, ni zrahjal, rok in jo je še zmerom prižemal k sebi. Zdaj je veljalo za vsako ceno udusiti upor tega mladega bitja, besede, ki so ji nehote kipele na ustnice, trepetajoče pod njegovim ognjevitim poljubom!

"Oprostite!" ji je dahnil po tihem, ko jo je osvobodil iz objema.

Orana, ki v vsem svojem mirnem mescanskem življenju ni doživelataliko razburjenja kakor tu v enem samem dnevu, je bila pri koncu svojih mož. Moreno je začutil, kako je njeno nežno telo postajalo v njegovem objemu vse teže in teže. Krepko jo je podprt, da ne bi omahnila.

Na očeh množice in na smehljajih teh sicer mrkih obrazov je spoznal, da so zadowoljni z njegovim poročnim poljubom. Hkrati je pa začutil, kako ga Vincent odriva, hoteč sam stopiti pred oder.

Tisti trenutek je Moreno instinktivno krepkeje podprt svojo ženico. Tik mimo odrastata dva miličnika, oborožena do zob, gnala sirote iz cerkve svete Evlalije, med njimi pa duhovnika; zajeli so ga bili z ženskami vred. Moreno je vedel, da bo pogled na ta sprevod na Orano strahovito učinkoval.

Ubogo čredo so vlekli na moriče, kakor so delali to že mesece in mesece poprej. Očitno je bilo, da novoporočenci niso občutili do duhovnika takšnega sovraštva kakor miličniki in anarhisti, ki so ga gnatili na moriče. Iz src vseh teh novoporočencev je za trenutek izginilo sovraštvo ob misli, da bi v drugih okolišinah morda prav ta duhovnik blagoslovil njihovo zvezdo.

Mirno in dostojanstveno je korakal duhovnik mimo njihovih vrat. Ceprav so ga miličniki surovo suvali in brcali, se ni pritoževal. Upiral je pogled v mlade pare, zbrane pred poročnem odrom. Za trenutek so se njegove oči ustavile na Orani in njenem tovarišu in zdelo se je, da je siromak poznal mladi par.

Orana se je, že vsa izčrpala, spet spomnila na strahotne trenutke, ko jih je ta sveti mož spodbujal in bodril v gostoljubni cerkvi svete Evlalije.

Zdaj pa ga ženo kakor zločinca! In na tej strahotni poti se njegov hrbet voljno upogiba pod udarci in njegova usta ne odgovarjajo surovim psovkom mučiteljev...

Čutila je, kako je prebledelo.

Tudi Moreno je odgledoval duhovnika. Na lepem se je zdrznal. Saj to je bil oče, ki je krstil njegovo mlajšo sestrico in dal njegovemu ocetu poslednje olje na smrtni posteli.

Sveta jeza ga je prevzela ob misli, da mu ne more pomagati; nehote je stisnil pesti. Ceprav so ga ljudje hvalili kot hra-

brega in pogumnega, ni mogel nikoli v teh dolgih mesecih vojne mirno gledati, kako mučijo in trpinčijo nedolžne, ki se ne morejo braniti.

Orana se je ob pogledu na sirote in duhovnika zgrozila. Moreno jo je podprt, kolikor je mogel, gladil jo je po roki, skušajoč ublažiti mučni spomin na njun prvi poljub in ji pomagati, da preboli še to poslednjo preizkušnjo.

Tedaj se je duhovnik obrnil k množici mladih parov, dvignil roke proti nebnu, naredil znamenje križa in dejal:

"Naj vas Bog blagoslov, otroci! Pojdite, zdaj ste za večno zvezani pred Bogom!"

Nato so ga odpeljali dalje. "Hej, ljudje božji, ali bo kaj ali nič?" se je tedaj oglasil nekdo iz množice. "Ce boomo tako po polje napredovali, bomo še slavnostno večerjo zamudili!"

"Saj res, čas hiti," je vzliknil Vincent in stopil s Frasquito pred poročni oder.

Moreno in Orana sta izrabila ugodni trenutek in se izmuznila iz množice.

VIII.

Kakšnih dvajset korakov od ljudi se je izvil Orani vzdih olajšanja iz prsi.

"Uf! Vendar že! Misliš sem že, da ne bo še konca tega obreda!"

"Da, da, nekoliko se je zavleklo."

"Tukajšnje navade so res čudne!"

"Nekoliko že!"

"In tisti zoprni uradnik, ki ni nehal s svojim tvezenjem!"

"Slabo vzgojen je in surov."

"Res. Toda ali ni bilo videti, kakor da bi nekaj sumil?"

"Težko. Prebedast je za to."

Klub svoji poslednji trditvi se je Moreno zamislil.

"Jutri boste morali biti na varnem sejnoru," je dejal po kratkem premisleku. "Prej ne bom miren, dokler ne bom vedel, da ste med svojimi, na poslanosti."

"Oh, senior, če se vam bo to posrečilo, vam bom večno hvaležna."

"Ne, ne," se je branil, "nočem, da bi mi bili hvaležni. Storil sem samo svojo dolžnost."

Sam si ni znal razložiti, zakaj se je tako živo potegnil zanjo, medtem ko ga ni usoda drugih, prav tako nesrečnih žensk, prav nič zanimala.

Še zmerom je držal v roki Oranine listine. Že jih ji je hotel vrniti, toda na lepem se je premislil:

"Bolje je, da obdržim jaz te poročne listine. Če bi jih namreč dobili v vaši ročni torbici, bi vedeli, da ste postali Španka, in to vam bi prej škodovalo kakor vas varoval pred novimi sitnostmi."

"Mislim, da imate prav. Sicer bom pa skušala pozabiti na najničnejši zakon."

"Nisem vas mogel rešiti drugače," je zasepetal.

"O, saj vem. Vse se je, hvala Bogu, sijajno končalo!"

V njenih besedah je zazvenela tolikšna hvaležnost, da je Moreno začudeno pogledal njene velike, iskreče se sinje oči. Nato je počasi dejal:

"Res, vse to je prišlo tako nenadno. Najbolj čudno je pa to, da se celo poroke nisem ustrašil. Nikoli poprej namreč nisem mislil tako daleč."

"Oh, takšna poroka! Saj nič ne pomeni," je ugovarjala.

"Toda vseeno je veljavna, draga moja," je popravil mladi letalec. "Midva sva zdaj zares mož in žena."

"Že mogoče, toda najbolje je, da na to oba lepo pozabiva."

Ni odgovoril na njene besede, toda zdele se je, kakor da nekaj napeto premišljuje. Napisled je dejal:

(Dalje prih.)

NA KOPNEM JE TIŠINA PRED VELIKO NEVIHTO

(Nadaljevanje z 1. strani)

mladino ofenzivo, ki se bo nadjevala vse skozi poletje. Vsi so mnenja, da ti udari bodo tako silni, da jih Nemci ne bodo dolgo vzdržali, niti ne prenesli. Nemci se bodo še pred zimo u-dali, preročujejo mnogi.

Poročila iz Azije in Daljnega vzhoda omenjajo, da ameriške čete v Južnem Pacifiku dosegajo stalno nadaljne uspehe. V okolini Hollandije na Novi Gvineji so pomaknili svoje pozicije za več milij naprej. Letalstvo uspešno napada neprestano japonske baze po raznih otokih.

Iz Burme in Kitajske, pa ni tako veselih poročil. Angleške in indijske čete so se morale umakniti iz okolice Butchedaung pred Japonci, trdeč, da so tem izboljšali svoje pozicije. Iz Kitajske pa poročajo, da Japonci še vedno napredujejo in da je mesto Loyang v Honan provinciji v nevarnosti, da vsak čas pada v japonske roke. Nekateri celo napovedujejo, da će Kitajci ne dobiti v kratkem potrebno pomoči, da bodo moralni marsikje proti Japoncem populisti.

— — —

V ZAGREBU SO LJUDJE VEDNO VEĆJI SIROMAKI

(Nadaljevanje s 1. strani)

še lahko prinesejajo kaj na trgu. Zaloge, ki pridejo po železnicu za državne urade in podjetja in vojaščino, pridejo največkrat v takem stanju, da niso porabne; za to skrbi sabotaža po železnicah.

Dan izgublja veljavo vedno bolj. Še celo prodajalcu na črnem trgu zadržujejo svoje blago, ker misijo, da bodo čez nekaj časa še več dobili zanj. Državno vodstvo je odredilo nekak izmenjalni sistem za živež, ki ga prinesajo kmetje na trgu. Za sto kilogramov koruze se dobi pet kilogramov soli, za kilogram masti isto količino soli, itd.

Finančni krogi ne zupajo sedanji vladni. Banke in kreditni zavodi ne dajo posojilo, če jim kdo nudi za jamstvo ali varščino prejšnjo židovsko ali srbsko lastnino.

Zagrebcani si ne morejo pomagati. Lansko leto jih je dala njihova vlada obesiti 16. To jim je odprlo oči.

Free city delivery. Mail orders filled.

Open Thursday, Saturday even.

PAINT EXCHANGE OF CHICAGO

2000 Milwaukee Ave. 3318 W. 28th St.

ARM. 1440 ROCKWELL 8424

— — —

POPRAVLJAMO IN OSKRBUJEMO

(REFRIGERATION SERVICE)

Mi popravljamo vse vrste električne ledene

Vam očistimo motor, ga namažemo, nategnemo jermen, ure-

dimo thermostat, vse pregledamo in uredimo za samo . . .

\$2.50

KEDZIE REFRIGERATOR SERVICE

2232 So. Kedzie Avenue, Chicago, Illinois

Poklicite telefon: Lawndale 6699 — Ponoči ali po dnevu.

— — —

MARIN KLARICH & SON

GENERAL CONTRACTORS and BUILDERS

Gradbeni podjetniki in gradbeniki

Mi preverjamamo vse vrste

dela, gradimo nove stavbe

kakorinega koli obsegu.

Sprejemamo velike dela kot

grajenje večjih poslopij, šol,

tevra, ali kakrnekoli. Ob-

enem sprejemamo tudi

manjša dela, kot popravlja-

nje hiš in drugih poslopij.

Za nas je vsako delo in na-

ročilo dobrodošlo.

Nasvetne proračune in na-

čre dajemo na željo brez

plačila.

Cemu plačujete visoke na-

jemnine. Dajte si postaviti

lastni dom, lastno hišo, kar

napravimo vam za zmer-

no nisko ceno.

Poklicite nas na telefon

Calumet 6570 or 6509

— — —

MARIN KLARICH & SON

V svojem lastnem uradu

3050-3052 So. Wallace St.,

Chicago, Illinois

NEMŠKE REZERVE V ITALIJI JI V NEVARNEM POLOŽAJU

Neapelj, Italija. — Ameriški general Cannon objavlja, da so zavezniški letalci dosegli velike uspehe v severni Italiji. Stevilna železniška križišča so razdejana in nemške prometne zveze z jugom so v kaj slabšem stanju. Pri Pescari so razdejali velik jez